

I har ingen Samvittighed, og de ærligste af jer tilstaar, at de hader Gud.»

Doktoren rejste sig.

»Hør, Johannes, dette her maa høre op! Jeg havde haabet at kunne faa dig med hjem, saa vi kunde have siddet hyggeligt sammen og glemt Dagens Genvordigheder. Men jeg mærker, du er for opreven. Jeg maa hellere gaa. — Godnat, Johannes!«

Han rakte ham Haanden; men Broderen beholdt sin bag Ryggen.

»Jeg rækker ikke en Gudsfor nægter Haanden,« sagde han.

Det gav et Ryk i Doktoren.

»Hvad siger du? De Ord tør du ikke gentage.«

»Jeg rækker ikke en Gudsfor nægter Haanden,« sagde Præsten igen, og dennegang med hele sin Stemme.

Doktorens Svar var en knaldende Lussing. Præsten tumlede tilbage, og før han rigtig kom til sig selv igen, var Broderen borte og sad ude i sin Bil.
